

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Tomášem Švecem, Ph.D. ve věci

žalobkyně: **K. B.**, nar. X
bytem X

proti

žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25/1292, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 4. 11. 2021, č. j. X

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 4. 11. 2021 č. j. X (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), jímž byly podle ust. § 88 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon č. 582/1991 Sb.**“), a § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve

znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zamítnuty námitky žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 2. 7. 2021, č. j. X (dále jen „**prvostupňové rozhodnutí**“).

2. Prvostupňovým rozhodnutím žalovaná podle ust. § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon č. 155/1995 Sb.**“) přiznala žalobkyni od 21. 10. 2019 invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně ve výši 7 066,- Kč zvýšený od ledna 2020 na 7 635,- Kč a od ledna 2021 na 7 990,- Kč.

II. Žaloba a její podstatný obsah

3. Žalobkyně nesouhlasila s napadeným rozhodnutím, neboť se v něm žalovaná nevypořádala s námitkou žalobkyně v tom směru, že jí žalovaná v prvostupňovém rozhodnutí nezohlednila dobu evidence na Úřadu práce Česká Lípa od 22. 9. 1988 do 31. 10. 1988. Žalovaná v napadeném rozhodnutí sice uvedla, že provedla šetření k evidenci žalobkyně jako uchazeče o zaměstnání v předmětném období, ale s negativním výsledkem, protože jí nelze vyhovět, avšak žalobkyně trvá na jejich vyhledání, neboť tyto doklady by se měly uchovávat v archivech minimálně 35 let.
4. Žalobkyně proto navrhla, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a uložil žalované, aby změnila napadené rozhodnutí tak, že v něm zohlední i dobu její evidence na Úřadu práce Česká Lípa od 22. 9. 1988 do 31. 10. 1988.

III. Vyjádření žalované

5. Žalovaná ve svém vyjádření k žalobnímu bodu uplatněnému žalobkyní uvedla, že v její evidenci se údaje o nezaměstnanosti žalobkyně v době od 22. 9. 1988 do 31. 10. 1988 nenacházejí. Žalovaná provedla šetření u Úřadu práce v České Lípě a u Státního okresního archivu v České Lípě. Úřad práce sdělil, že nelze dohledat informace z doby před vznikem úřadů práce, tj. před 1. 12. 1990. Státní okresní archiv Česká Lípa pak žalované sdělil, že požadované materiály se u něj nenacházejí.
6. S odkazem na shora uvedené bezvýsledné šetření žalované a s ohledem na to, že žalobkyně sama nepředložila žádný důkaz, který by potvrzoval dobu její nezaměstnanosti v době od 22. 9. 1988 do 31. 10. 1988, nebylo možné její námitce vyhovět, a proto setrvala na napadeném rozhodnutí.

IV. Obsah správního spisu

7. Ze správního spisu soud zjistil následující skutečnosti podstatné z hlediska předmětu řízení:
8. Dne 2. 7. 2021 vydala žalovaná prvostupňové rozhodnutí, jímž podle ust. § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. přiznala žalobkyni od 21. 10. 2019 invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně ve výši 7 066,- Kč zvýšený od ledna 2020 na 7 635,- Kč a od ledna 2021 na 7 990,- Kč, a to v návaznosti na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 15. 3. 2021, č.j. 1 Ad 17/2020-49.

9. Žalobkyně podala dne 15. 8. 2021 včasné námitky proti prvostupňovému rozhodnutí, ve kterých brojila mimo proti tomu, že nebylo přihlédnuto k době její evidence na Úřadu práce Česká Lípa v době 22. 9. 1988 – 31. 10.1988.
10. Z emailové zprávy ze dne 4. 11. 2021 se podává, že Státní okresní archiv Česká Lípa se k žádosti žalované ohledně evidence uchazečů o zaměstnání vedené Okresním národním výborem Česká Lípa v roce 1988 vyjádřil tak, že tato uložena v jeho archivu není. V obecné rovině pak uvedl, že se tato agenda obecně skartuje.
11. Z emailové zprávy ze dne 3. 11. 2021 se podává, že krajská pobočka Úřadu práce České republiky v Liberci, kontaktní pracoviště Česká Lípa, uvedla k žádosti žalované, že nelze dohledat informace o evidenci nezaměstnanosti na úřadech práce před dnem jejich vzniku 1. 12. 1990, kdy před tímto datem byla evidence uchazečů o zaměstnání vedena odborem pracovní sil Okresního národního výboru.
12. Dne 4. 11. 2021 žalovaná vydala napadené rozhodnutí, kterým rozhodla o námitkách žalobkyně, jak je uvedeno v bodě 1. s tím, že s námitkou žalobkyně ohledně nezapočtení doby její evidence na Úřadu práce Česká Lípa v době od 22. 9. 1988 – 31. 10.1988 se vypořádala tak, že se jí ani přes provedené šetření u Státního okresního archivu v České Lípě ani u Úřadu práce v České Lípě nepodařilo zajistit žádný záznam o evidenci žalobkyně jako uchazeče o zaměstnání v období od 22. 9. 1988 do 31. 10. 1988.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

13. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“)], a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Rozhodoval přitom po projednání věci, ke kterému nařídil jednání s ohledem na to, že žalobkyně nesouhlasila s rozhodnutím bez nařízení jednání.
14. V rámci jednání pak žalobkyně uplatnila důkazní návrhy, které musel soud pro jejich neurčitost zamítnout, jakož i návrhy, které soud zamítl proto, že se jimi žalobkyně domáhala v podstatě pouhého opakování úkonů učiněných již žalovanou.
15. Městský soud v Praze při posouzení dané věci vycházel zejména z následujících ustanovení právních předpisů.
16. Podle ust. § 13 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. *za dobu pojištění se považují též doby zaměstnání získané před 1. lednem 1996 podle předpisů platných před tímto dnem, s výjimkou doby studia po dosažení věku 18 let; jde-li však o dobu zaměstnání v cizině před 1. květnem 1990, hodnotí se tato doba, jen pokud bylo za ni zapláceno pojistné, a to nejdříve ode dne zaplacení pojistného.*
17. Podle ust. § 13 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb. *za náhradní dobu pojištění se považují též náhradní doby získané před 1. lednem 1996 podle předpisů platných před tímto dnem a doba*

pobírání důchodu za výsluhu let. Za náhradní dobu pojištění se považuje též doba studia získaná před 1. lednem 1996 podle předpisů platných před tímto dnem, a to po dobu prvních šesti let tohoto studia po dosažení věku 18 let.

18. Podle ust. § 9 odst. 1 písm. d) zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění platném a účinném do 30. 4. 1990, tj. v době od 22. 9. 1988 do 31. 10. 1988, trvalo-li zaměstnání aspoň rok, započítává se do něho jako náhradní doba (mimo jiné) doba nezaměstnanosti.
19. Podle ust. § 6 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 149/1988 Sb., kterou se provádí zákon o sociálním zabezpečení, ve znění platném a účinném do 30. 4. 1990, tj. v době od 22. 9. 1988 do 31. 10. 1988, dobou nezaměstnanosti je doba, po kterou byl občan veden v evidenci národního výboru jako uchazeč o zaměstnání po ukončení nebo přerušení studia na středních a vysokých školách, odborné přípravy ve zvláštních odborných učilištích nebo přípravy pro pracovní uplatnění ve výcvikových zařízeních pro občany se změněnou pracovní schopností a v zařízeních pro mládež vyžadující zvláštní péči.
20. Podle ust. § 85 odst. 1 písm. e) zákona č. 582/1991 Sb. se v řízení ve věcech důchodového pojištění prokazuje doba nezaměstnanosti před 1. lednem 1996 potvrzením orgánu státní správy, který občana vedl jako uchazeče o zaměstnání.
21. Podle ust. § 85 odst. 5 zákona č. 582/1991 Sb. *k prokázání doby pojištění lze použít čestného prohlášení nejméně 2 svědků a žadatele o důchod nebo o úpravu důchodu, nelze-li tuto dobu prokázat jinak.*
22. Podle ust. § 51 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) *k provedení důkazů lze užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy. Jde zejména o listiny, ohledání, svědeckou výpověď a znalecký posudek.*
23. Podle ust. § 52 správního řádu *jsou účastníci povinni označit důkazy na podporu svých tvrzení. Správní orgán není návrhy účastníků vázán, vždy však provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci.*
24. Ze shora uvedené právní úpravy vyplývá, že dobu nezaměstnanosti žalobkyně v době od 22. 9. 1988 do 31. 10. 1988 by bylo možné v případě jejího prokázání posuzovat jako náhradní dobu pojištění a tuto při výpočtu výše invalidního důchodu žalobkyně zohlednit.
25. V projednávané věci jde o to, že žalobkyně nebyla schopna prokázat to, že v předmětné době byla skutečně vedena v evidenci národního výboru jako uchazeč o zaměstnání, a to ideálně potvrzením orgánu státní správy, který žalobkyni vedl jako uchazeče o zaměstnání, což lze jistě pochopit, když národní výbory, konkrétně pak okresní národní výbory, byly zrušeny již v roce 1990. Na druhou stranu nelze tuto okolnost klást k tíži žalované, která navíc se pokusila v rámci své šetření zjistit, zda-li evidenci bývalého okresního národního výboru (či údají z ní) nedisponuje příslušná pobočka úřadu práce či Státní okresní archiv Česká Lípa. Žalovaná byla v tomto směru

neúspěšná a ani soudu za těchto okolností není zřejmé, u kterého subjektu by případně bylo ještě potenciálně možné údaje z evidence uchazečů o zaměstnání v předmětném období zajistit, když žalobkyně sama v rámci jednání uvedla, že nebyla úspěšná v tomto směru ani ona sama, když se obrátila kupř. na Městský úřad Česká Lípa.

26. Žalobkyně nevyužila ani možnosti použít k prokázání doby pojištění čestného prohlášení nejméně 2 svědků a žadatele o důchod nebo o úpravu důchodu, když tuto dobu nebylo možné prokázat jinak, podle ust. § 85 odst. 5 zákona č. 582/1991 Sb. Neoznačila rovněž k prokázání tvrzení o své evidenci jako nezaměstnané v předmětném období žádný jiný důkaz ve smyslu ust. § 51 odst. 1 ve spoj. s ust. § 52 správního řádu.
27. Za dané situace, kdy tedy v žalované ve své evidenci dob pojištění postrádá dobu, po kterou měla být žalobkyně vedené jako uchazečka o zaměstnání u Okresního národního výboru Česká Lípa, neúspěšně přitom sama realizovala rozumně po ní požadovatelné kroky směrem k ověření této doby, a kdy ani sama žalobkyně nebyla nijak schopna předmětnou náhradní dobu pojištění prokázat, nelze než dát žalované za pravdu v tom, že nemohla žalobkyni vyhovět a tvrzenou náhradní dobu pojištění ve výši přiznaného invalidního důchodu zohlednit.
28. Údaj o možné skartaci předmětné evidence okresních národních výborů žalovaná zjevně převzala ze zprávy Státního okresního archivu Česká Lípa jako jeho určitou domněnku, kterážto ovšem nemá žádný vliv na shora uvedený závěr zdejší soudu jakož i na zákonnost napadeného rozhodnutí.
29. Námitku žalobkyně uplatněnou v její žalobě tak s ohledem na shora uvedené soud nemohl shledat důvodnou.

VI. Závěr a náklady řízení

30. Ze shora uvedených důvodů soud shledal žalobu nedůvodnou, a proto ji zamítl podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s.
31. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně ve věci neměla úspěch, proto jí náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalované žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze, dne 25. ledna 2023

JUDr. Tomáš Švec, Ph.D. v. r.
samosoudce